

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Min Skygge

Citation: Baggesen, Jens: "Min Skygge", i Baggesen, Jens: *Riimbreve og poetiske Epistler. 1. Samling, 1784-1808. - 1890, 1889-1903, s. 163*. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-baggesen02val-shoot-workid79780.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: *Riimbreve og poetiske Epistler. 1. Samling, 1784-1808. - 1890*

Min Skygge.

Til mine Venner.

(Ved min Afreise fra Kiøbenhavn, den sidste Hovember.)

1806.

I faa, som end tilbagebleve,
Blandt dem, der elskte mig engang,
Til hvem jeg ikke blot i overgivne Breve,
Men i hvert Qvad, mit Hierte sang,
Mig overgav med Venskabs hele Varme,
Med patriotisk Lyst;
I, som modtog mig med Broder-Arme
Paa Herthas moderlige Kyst;
I, som saa huldt erindrede de Dage,
Da jeg med Eder sang og loe;
Og som saa venligen mig kaldte ttdt tilbage
Til Hiemmets blide Roe;
I Venner og Veninder, som saa gjerne
Jeg havde deelt hver Graad og Latter med;
Fra hvem min Skiæbnes underlige Stierne
Mig rev, i legemlig Landflygtighed,
Til Digterlivets Hovedpandested!
Modtager end engang min venskabsfulde Skygge
Med aandeltg Velvillighed
Med patriotisk Giæstfrihed!
Og, mens i Hiemmets Favn I leve trygge,
164 Og glade nyde Livets Fred
I Hegn af Herthas tætte Bøge,
Bedækt af *Asa-Fredriks* Skiold,
Tillader, inden Eders Vold,
Min Aand endnu, som før, i Axels Stad at spørge!
Og I, som jeg ei Venner nævne tør
(Skiøndt mangan anden Patriot det gjør),
Medborgere, Velyndere, Bekiendte!
Hvoraf adskillige, for mig at see,
Gik (siger man) i mangt et Assemblée,
Til mangan Frokost, og til mangan Thee,
Hvor man mit Gienfærd muelig kunde vente
(For ei engang at tale om,
Til offentlige Samlingssteder,
Hvor jeg formodentligen kom,
Som hver en anden Povl og Peder) -
Modtager, i mit sidste Ffyve-Brev,
Undskyldningen for min Usynlighed i Staden,
I *Kongens Haves Overdrev* -
I Kirken - i Theatret - og paa Gaden -
I Consul Wests berømte Gallerie -
Ved Bostonsbord - hos *Comestabili* -
I *Harmonien* - hos de Spæde,
Som lære comisk lee og tragisk græde -
I *musicalske Academie* -
I Forgemakkerne - hos *Raus* - hos vore Raader
Af tredje Classe, hos de nye Naader
Af fjerde - og hos Kiøbmand *den* og *den*,
Hvor skikkelige Folk dog gjerne komme hen,
For Padderne med Skiæl at spise lære,
For Selskabs Skyld, og for at ha' den Ære -
Jeg selv og havde gjerne havt en slig
(Thi hvilken løs, og hvilken bunden Digter,
Trods hvert et andet Maal, hvortil han sigter,

Er ikke lidt forfængelig?)
165 Jeg havde gjerne viist mig paa de Steder,
Hvor Folk af Levemaade, Folk af Stand,
Og Folk af, hvad det ellers hedder,
Man snakke sammen høre kan,
Og spille, drikke, spise see, med mere,
Som de tillader en Poet,
Der har Paris og London seet,
At observere -
Jeg havde gjerne hørt vor søde Harmonie;
Jeg havde gjerne hørt de haabefulde Spæde
Paa Hoftheatret lee og græde,
Og seet lidt oftere vor Consuls Gallerie;
Jeg havde gjerne Tidens Traad lagt sammen,
I mangt et Søndagselskabs Fryd og Gammen;
Især jeg havde gjerne seet lidt fleer
Af disse skønne Speile, Stole, Borde,
Pianoforter, Canapeer,
Og Senge, Vogne, Heste, Sadler, Giorde,
Huusfrøkner, Fruer, og Livreer,
Som man (foruden eet og andet,
Der vel var værd, derfor tre fire Miil at gaae)
Venskabelig indbød mig paa,
Saavel i Byen sont paa Landet -
Jeg havde gjerne taget Deel
I Fædrelandets Selskabssaligheder,
Saavel som Povel og som Peder,
Ifald som Peer og Povl jeg havde været heel.
Men ak! jeg var kun halv, og neppe det tilfulde;
Totreddedeelen af den *Baggesen*,
Som gik i disse Breves Riim igien,
For længe siden ligger under Mulde -
Den Rest af Selskabs-Liv, ham levnet blev
Fra den Tid af, han reent gik fra Forstanden,
Og ganske sig med Hud og Haar forskrev
Til Phoebus - somme sige Fanden -
166 Er ikke værd at vises frem
Selv udenlands, end sige, i hans Hiem.
Han er en Skygge blot af hvad han var paa Jorden
(Hans Verden var desuden aldrig der) -
Og ak! desværre, her i Norden
Han kun en Skygges Skygge er.
Hans Aand forlader aldrig Danmarks Have -
Den spøjte, Venner og Veninder! her,
Og spøge skal den end paa Fædres Grave,
Saa længe Sangens Guddomsbliv
Opholder Resten af hans underlige Liv;
Men legemlig usynltg er han vorden
For, ak! maaskee for evig, her paa Jorden.